

برآیند جایگزینی مبانی اسلامی در نظریه نظام جهانی "والرستاین"

محمد هادی حمیدیان

دانشجوی دکتری فلسفه سیاسی اسلام موسسه آموزشی و پژوهشی قم

عبدالحسین خسروپناه

دانشیار پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی (نویسنده مسئول) akhosropanah@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۱/۹/۴

تاریخ دریافت: ۹۱/۲/۲۱

چکیده

هدف این نوشتار نقد یک نظریه یا نظریه‌پرداز نیست. همچنین اندیشه والرستاین یا مبانی اسلام را به صورت تخصصی واکاوی نمی‌کند. بلکه می‌کوشد تا امکان و شیوه علم دینی را در قالب یک مثال نشان دهد. نظریه‌های علوم انسانی با روش‌شناسی‌های یکسان تولید نمی‌گردند. همچنین مبتنی بر مقدمات، باورها و پیش‌فرض‌های مصرح و غیر مصرحی هستند که سرنوشت نهایی نظریه در گرو آنها است، در این نوشتار به عنوان یک نمونه، به جای نقد محتوای نظریه نظام جهانی ایمانوئل والرستاین پیش‌فرض‌های وی استخراج و با پیش‌فرض‌های اسلامی جایگزین گردیده و در نهایت، میزان تأثیر تغییر پیش‌فرض‌ها بر نظریه نشان داده است. نظریه‌ی مورد تأمل، مشتمل بر سه بخش است؛ ۱- توصیف نظام‌های جهانی و نظام موجود - ۲- ارائه ساختار سه‌گانه‌ی مرکز، پیرامون و نیمه پیرامون و وضعیت جبراً میز سلطه - ۳- پیش‌بینی و توصیه. ما بر این باوریم که با جایگزینی پیش‌فرض‌های مبتنی بر فلسفه اسلامی و آموزه‌های قرآنی - روایی، در بخش اول حداقل به این نتیجه می‌رسیم که نظام جهانی مورد شناسایی والرستاین بخشی از واقعیت را منعکس می‌نماید. ما به جای مانور افراطی بر روی سرمایه‌داری نظریه‌ای ارائه می‌کنیم با عنوان نظام مادی‌گرا که دوره مورد نظر والرستاین را نیز شامل می‌گردد.

واژگان کلیدی: علم دینی، سرمایه‌داری، انباشت سرمایه، اصالت اقتصاد، نظام جهانی والرستاین.

چگونگی تعامل علم و دین همواره مورد تأمل اندیشمندان بوده است. در این میان ماهیت عقلانی دین اسلام پایه‌ی بسیاری از منازعات را منتفی ساخته و باعث گردیده تا طرح این موضوع در فضای اسلامی بیشتر جنبه وارداتی داشته باشد. به نظر می‌رسد در میان دانش‌ها نسبت میان علوم انسانی و اسلام نقطه چالش و اصلی‌ترین نیاز نظری و عملی جهان اسلام می‌باشد. در باب اسلامی کردن علوم انسانی نظریه‌های مختلفی ابراز گردیده است. سنجش کارایی هر یک از این نظریه‌ها و امکان عملیاتی شدن آن گام بلندی در امکان و اثبات علم دینی خواهد بود.

این مقاله کوشیده تا نظریه کلان نظام جهانی امانوئل والرشتاین^۱ را به عنوان یک نمونه در میان صدها نظریه‌ی علوم انسانی در فرایند فرمول منتخب علم دینی قرار داده و میزان تأثیر و تغییر احتمالی را گزارش نماید. نظریه منتخب علم دینی بر این باور است که هر نظریه‌پرداز با مجموعه‌ای از پیش‌فرض‌های فلسفی، ایدئولوژیکی و روش‌شناختی به سراغ پدیده انسانی رفته و نظریه خویش را سامان می‌دهد. این پیش‌فرض‌ها ممکن است مصرح یا غیر مصرح باشد. پس از کشف پیش‌فرض‌ها با جایگزینی پیش‌فرض‌های اسلامی ممکن است نظریه باطل گردیده یا به قوت خویش باقی بماند یا تغییرات جزئی یا کلی در آن رخ دهد. در این روش نقد نظریه اولویت اول نخواهد بود؛ بلکه تفاوت‌های احتمالی مطالعه‌ی پدیده انسانی با دو گونه پیش‌فرض نشان داده می‌شود.

^۱. امانوئل والرشتاین/Immanuel Wallerstein/ جامعه‌شناس معاصر آمریکایی متولد ۱۹۳۰ نیویورک است؛ وی در بین سال‌های ۱۹۵۵-۱۹۷۰ تا ۱۹۷۰ در مورد آفریقا پژوهش نموده و دو کتاب شاخص در این زمینه دارد. این مطالعات را می‌توان در چارچوب مطالعات نوسازی در نظر گرفت، او بعد از این به نقد اندیشه‌ها و روش‌های خود پرداخت و به مقوله‌هایی چون توسعه با نگاهی متفاوت نگریست. در ۱۹۷۶ با انتشار کتاب نظام نوین جهانی، والرشتاین جدید به عنوان نظریه‌پرداز یا یکی از اصلی‌ترین نظریه‌پردازان نظریه نظام جهانی معرفی شد که آثار بعدی اش شرح واستمرار همان ایده‌ها بود. می‌توان گفت والرشتاین دوم سالیانی است که به نظریه نسبتاً ثابتی پایبند بوده و همان را در آثارش مکتوب و منتشر می‌کند. کوشش والرشتاین در ارزیابی و محاسبه همه واقعیات رخ داده، چگونگی دستیابی به این رهیافت را به ما نشان می‌دهد؛ واقعیاتی چون ۱- بحران دولتها سوسيالیستی و بروز نشانه‌های شکست مارکسیسم انقلابی ۲- رشد شرق آسیا (ڈاپن، تایوان، کره جنوبی، هنگ کنگ و سنگاپور) ۳- وجود بحران در نظام سرمایه‌داری ایلات متحده و بروز نشانه‌های پایان سیاست آمریکا... (سو، ۱۳۸۶: ۲۰۸-۲۰۹).

نظریه نظام جهانی

۱. پیشینه نظریه

دو عنوان «نوسازی» و «وابستگی» طیف زیادی از نظریه‌های توسعه را در ذیل خود جای داده که سالیانی در مصافی عملی و نظری رویارویی هم قرار داشته‌اند. مکتب وابستگی مطالعات نوسازی را کوششی در جهت توجیه عقلانی امپریالیسم می‌دانست. نقد گسترده مطالعات نوسازی توسط اندیشمندان مکتب وابستگی گاه غیرعلمی قلمداد گردیده با عنایتی مانند ایدئولوژیکی، مارکسیستی و نومارکسیستی بودن سرکوب می‌شد؛ اما با گذر زمان صحت بسیاری از این ایرادات بی‌نیاز از استدلال به اثبات رسید.

امروزه هرچند اندیشه نوسازی تعديل گردیده اما همچنان با نگاهی سطحی به واقعیاتی چون دین، ایدئولوژی و سنت می‌نگرند، و از «همزیستی» استفاده ابزاری از عناصر بومی، برای غربی سازی را دنبال می‌سازد. در این میان گروهی از پژوهشگران به سرپرستی امانوئل والرستاین که تجربه مطالعات نوسازی و ناکارآمدی آن را با خود به همراه داشتند، دریافته بودند که در چارچوب دیدگاه وابستگی نیز نمی‌توان به تبیین بسیاری از فعالیت‌های جدید در اقتصاد جهانی سرمایه‌داری دست زد. به این ترتیب نظریه یا مکتب نظام جهانی سامان یافت.

۲. چکیده نظریه

والرستاین معتقد است که در طول تاریخ، نظام‌هایی بر زندگی انسان‌ها غلبه و سلطه داشته، هر نظامی رفته‌رفته شکل گرفته، مسلط شده و در نهایت روبه زوال گذارده و نظام جدیدی جایگزین آن شده است. به عقیده وی بشر در طول حیات تاریخی خود تاکنون سه گونه‌ی شناخته شده از این نظام‌های تاریخی را تجربه نموده است: ۱- سیستم‌های خُرد ۲- امپراتوری‌های جهانی ۳- اقتصادهای جهانی (سو، ۱۳۸۶: ۲۱۷) ما امروز در اتمسفر نظام سرمایه‌داری قرار گرفته‌ایم، نظام سرمایه‌داری، نظام عصر ماست؛ یک فضای منسجم که انباست سرمایه بر تمام فعالیت‌ها حاکم است. سیاست را از اقتصاد و اقتصاد را از سیاست نمی‌توان تفکیک نمود. «سرمایه‌داری را باید به مثابه نظام تاریخی و واقعیتی منحصر به فرد عینی در نظر بگیریم ... [که] یک کل یکپارچه است.» (والرستاین، ۱۳۸۱: ۱۴) انباست سرمایه، تقسیم کار، انحصار، جریان قوی مبادله نابرابر با مرکز، رقابت بر پایه عقلانیت و روند تبدیل شدن همه چیز به کالا و تبعیض نژادی از خصوصیات مسلط این دوره از زندگی بشر و این نظام است. وی معتقد است تک‌تک این عناصر شاید در طول

۱۳۶ / فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست / سال اول، شماره ۳ (پیاپی ۳۳)، زمستان ۱۳۹۱

زندگی انسان کم و بیش یافت شود اما در درون نظام سرمایه‌داری تاریخی جنبه مسلط پیدا کرده و گاه این واژه‌ها دچار تحول معنایی شده‌اند. آغاز سرمایه‌داری تاریخی از قرن ۱۵ میلادی است و از اوایل قرن ۱۹ بر کل جهان پوشش یافته. در دوره اخیر قرن بیستم اقتصاد جهانی از نظر جغرافیایی و ... به حد نهایی خویش رسیده و نظام سرمایه‌داری وارد مرحله بحران گردیده به نظر وی بسیار مشکل است که پیش‌بینی کرد که چه‌چیزی جایگزین نظام فعلی خواهد شد.

۳. مقایسه با دو نظریه رقیب

برای فهم نظریه نظام جهانی و اینکه چگونه والرشتاین به این ساحت راه یافت باید پیام اصلی دو نظریه رقیب (نوسازی و وابستگی) را به یاد آوریم تا در مقایسه با آن ایده مورد نظر روش نگردد. نظریه نظام جهانی ضمن شbahت‌های زیادی که به ظاهر با نظریه وابستگی دارد و به نتایج متفاوتی دست می‌یابد که ما را به یاد آرمان‌های نوسازی می‌اندازد. اما در نگاه کلان، نظریه وابستگی را تداعی می‌کند. از این رو برخی از متفکرین مکتب نظام جهانی (امین^۱ و گونترفرانک^۲) در آثار اولیه خود جزء مکتب وابستگی به شمار می‌روند. اما جدای از مباحث روش‌شناسی سه تفاوت عمده، دو مکتب را از هم جدا می‌سازد. این چهار محور به خوبی نظریه نظام جهانی را معرفی می‌کند:

۱- ارائه الگوی سه گانه مرکز، پیرامون و نیمه پیرامون از سوی والرشتاین، این الگوی پیچیده که اصل نظریه وی را تشکیل می‌دهد ضمن تأثیر از مبانی و الگوی وابستگی در صدد گشودن یک گره اصلی از این مکتب است؛ چه اینکه از دید وابستگی «توسعه نیافتنگی مرحله‌ای گذرا که منتهی به توسعه شود نیست و الگوی روابط استثماری مرکز - پیرامون احتمالاً دوام خواهد داشت. سؤال اصلی والرشتاین این است که پس چگونه بخشی از کشورهای پیرامونی (شرق آسیا) بدون انقلاب توانستند به یک جهش و رشد قابل توجهی دست یابند؟

۲- والرشتاین همانند طرفداران مکتب وابستگی، نظام جهانی را کاپیتالیستی توصیف می‌کند اما معتقد است که تنها یک نوع سرمایه‌داری وجود دارد، یعنی سرمایه‌داری نظام جهانی، اگرچه شعبات گوناگون آن به طور متفاوتی خود را نشان می‌دهد. (هنته، ۱۳۸۱: ۱۷۵)

¹. amin

². Goldfrank

۳- برخلاف نظریه وابستگی که وابستگی عموماً زیان‌آور و منفی تلقی می‌شود در نظر والرشتاین وابستگی کاملاً منفی نیست و «احتمال تحرک عمودی (رو به بالا و پائین) در اقتصاد جهانی وجود دارد.» و طراحی منطقه نیمه پیرامونی (که از یک سو شیوه مرکز و از سوی دیگر شیوه پیرامون است) در این راستا است.

۴- واحد تحلیل در این نظریه کشور ملی، مردم یا جامعه نیست و اصولاً هر حرکتی تابعی از نظام جهانی در نظر گرفته می‌شود. والرشتاین با تغییر واحد تحلیل می‌گوید: باید منتظر تغییرات زیادی در نتایج بررسی خود باشیم. از همه مشخص‌تر اینکه توجه ما از ویژگی‌های وصفی دولت‌ها، به ویژگی‌های ارتباطی آنها معطوف خواهد شد. (سو، ۱۳۸۶: ۲۳۷) در این نگاه ما همه، حتی کمونیست‌ها و سوسیالیست‌ها از قرن ۱۶ میلادی در چارچوب نظام جهانی بازی می‌کنیم و به تناسب جایگاهمان بی‌آنکه خود بدانیم به این‌ای نوشی نقش می‌پردازیم و مفرّی از نظام سرمایه‌داری جهانی وجود ندارد.

مبانی و پیش‌فرض‌ها

در این بخش ابتدا مبانی، پیش‌فرض‌ها و روش‌شناسی والرشتاین را آورده و سپس می‌کوشیم آن را با مبانی پیش‌فرض‌ها و روش‌شناسی مبتنی بر چارچوب نظری اسلامی مقایسه و جایگزین نماییم. برای اختصار و رعایت هدفِ تطبیقی مقاله، تنها مواردی از منظر اسلام ذکر می‌گردد که منطبق و معطوف بر نظریه والرشتاین است و در راستای تغییر احتمالی آن مؤثر می‌باشد. ذکر این نکته ضروری است که در این نوشتار در صدد نقد مبانی والرشتاین نیستیم و تنها تغییر پیش‌فرض‌ها، مبانی و روش‌ها را پی می‌گیریم.

مبانی و پیش‌فرض‌های معرفت شناختی

۱- نقد علم گرایی مدرن و پوزیتیویسم: والرشتاین دستیاری به قوانین عام و جهان‌شمول با تجزیه مشاهدات به اجزای مختلف و کشف روابط میان آنها را ادعایی و ناموفق می‌داند و رهیافتی چند رشته‌ای را بر می‌گزیند و با اشاره به اینکه آدام اسمیت بود که تمایز میان جامعه سیاسی و اقتصاد را مطرح کرد، تداوم این تفکیک را بخشنی از هژمونی بریتانیا می‌داند که به جهان‌گیر شدن این برداشت منجر شد. (مشیرزاده، ۱۳۸۶: ۱۸۲).

- ۲ - نسبی گرایی: والرشتاین پس از رد تلقی علم‌گرایی و تفکیک علوم او به وضوح امکان عملی نیل به حقیقت به معنای جوهری و فرازمانی آن را در علوم اجتماعی رد می‌کند. وی بر آن است که مفاهیم مورد استفاده در علوم بازتابی از وضعیت‌های خاص اجتماعی اند که ما در آنها زندگی می‌کیم. ظهور و افول مفاهیم به این معناست که حقیقت آنها محدود به دوره زمانی خاصی است. در نتیجه حقیقت به تفسیری از جهان اجتماعی چنان که بود، هست و خواهد بود بدل می‌شود که تنها برای عصر خود ما معنادار است. (مشیرزاده، ۱۳۸۶: ۱۸۳)
- ۳ - علم فاقد ارزش ممکن نیست: از دید والرشتاین علوم اجتماعی تاریخی اساساً سیاسی است. (مشیرزاده، ۱۳۸۶: ۱۸۳) ولاقل تاکنون دانش در خلاً ایدئولوژیک رخ ننموده است. در کل وی نسبت به علوم بدین است و به همکاری بسیار نزدیک علم نوین و سرمایه‌داری تاریخی اذعان می‌کند. (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۴۶)

مقایسه و جاذشینی مبانی اسلامی

بارزترین اختلاف والرشتاین و اسلام در بخش معرفت‌شناسی، نسبی گرایی و حس گرایی اوست. او هر چند با پوزیتیویسم سر خوش ندارد اما برای معرفت غیر مادی ارزشی قائل نمی‌باشد. حداقل از بیانات پیش‌گفته‌ی وی می‌توان نوعی ایده‌آلیسم را در حوزه جامعه‌شناسی به وی نسبت داد که این بر خلاف ادعای مارکسیستی مبنی بر پذیرش رئالیسم می‌باشد (ر.ک: مصباح‌یزدی، ۱۳۶۱/۶: ۷۱). البته خود مارکسیسم نیز ضمن پذیرش رئالیسم و نفی نسبیت شخصی در نهایت مرتبه‌ای از نسبیت (نسبیت دیالیکتیک) را به عنوان یک اصل پذیرفته (مصطفلاح‌یزدی، ۱۳۶۱/۲: ۶۸-۶۹) فلاسفه اسلامی با ماتریالیست‌ها (از جمله مارکسیست‌ها) در ایده‌آلیست بودن مشترک‌اند ولی هستی را مساوی با ماده نمی‌دانند بلکه معتقد‌ند، حقیقی وجود دارد که بهره آنها از واقعیت نه تنها کمتر از مادیات نیست که بیشتر و والاتر است، و از همه بالاتر وجود حق تعالی. از سوی دیگر ادراک پدیده‌ای مادی نیست و از خواص روح که غیرمادی است می‌باشد. (مصطفلاح‌یزدی، ۱۳۶۱/۲: ۷۷- ۷۸).

در نظام معرفتی مبتنی بر عقلانیت اسلامی وحی، عقل و تجربه در کنار هم منظومه هماهنگ معرفت را شکل می‌دهند و سه پایه‌ی بنیادی استوار می‌گردد:

۱ - واقع گرایی معرفتی (رئالیسم) که حاصل جمع سه باور اساسی می‌باشد؛ اول اینکه ورای ذهن، واقعیت وجود دارد. دوم، واقعیت مزبور قابل شناسایی است و سوم، این واقعیت قابل

برایند جایگزینی مبانی اسلامی در نظریه نظام جهانی والرستانی / ۱۳۹

شناساندن است. عدم پذیرش هر یک از این سه رکن، شکاکیت (به معنی نفی وجود یقینی یا ظنی)، نسبی گرایی (به معنی نفی وجود معیار برای کشف و مطابقت با واقع) و یا کثرت گرایی (به معنی اختیار صدق به معنایی غیر از مطابقت با واقع) را به دنبال خواهد داشت.

۲ - صدق: به دنبال پذیرش واقع گرایی یعنی باور صادق موجّه، صدق، به معنای مطابقت با واقع است نه انسجام و فایده‌مند بودن و البته واقع، اعم است از خارج، ذهن و اعتبار و نیز شامل واقع تحقیق یافته و واقع باسته نیز می‌شود (در علوم انسانی مقام توصیف با واقع تحقیق یافته، ارتباط می‌باید و مقام توصیه با واقع باسته هماهنگ می‌گردد. به عبارت دیگر در بخش‌هایی از علوم انسانی به دنبال واقعی هستیم که باید تحقیق یابد).

۳ - معیار شناخت: در این بخش مبنای گرایی یا رجوع معارف، به بدیهیات، شیوه رایج فلاسفه و اندیشمندان اسلامی است.

مبنای گرایی نظام وار

مبنای گرایی نظام وار دیدگاه منتخب این پژوهش در معرفت‌شناسی علم دینی است که تکمیل شده مبنای گرایی می‌باشد و تفاوت این نظریه با نظریه مبنای گرایی (بداهت) در این است که معیار شناخت، فقط رجوع به بدیهیات نمی‌باشد بلکه اصلاً نمی‌توان بسیاری از معرفت‌های نو را با بدیهیاتِ صیرف، اثبات یا ابطال نمود. در این روش، ابتدا بسیاری از معارف و از جمله معارف پایه‌ای چون وجود خدا، معاد، عدل الهی، حجیت قرآن با استفاده از بدیهیات اولی و ثانوی اثبات می‌شود تا آنجا که یک نظام معرفتی شکل گیرد؛ نظامی که اجزای آن با هم هماهنگ‌اند و مجموعه‌ی اجزاء نیز با هدف یا اهدافی معین هماهنگ می‌باشند.

پس از این در گام دوم، اثبات و صدق یک سری از سؤالات و گزاره‌ها از جمله بسیاری از نظریه‌های علوم انسانی تنها با هماهنگی که با این نظام و شبکه معرفتی دارند انجام می‌گیرد. (شبکه معرفتی ای که خود از بدیهیات تشکیل شده است) به عنوان مثال با اثبات حجیت قرآن از راه بدیهیات، نقصان دیه یا ارث زن نسبت به مرد را می‌توان حل نمود اما حکمت و چراجی این حکم را تنها با ارجاع سؤال به نظام معرفتی می‌توان پاسخ داد. به این شکل که هماهنگی وظایف مرد (مثل نفقة و مهریه) را با ارث و مانند آن را در کنار هماهنگی با هدف نظام خانواده در اسلام در نظر گرفت.

مبانی و پیشفرض‌های انسان‌شناختی

۱- اومانیسم و مالکیت انسان:

شاید نتوان به طور رسمی والرشتاین را اومانیست نامید و شاهد صریحی براین باور در آثارش نشان داد. اما او در سایه و سیطره اومانیسم پس از رنسانس نظریه‌پردازی می‌کند. والرشتاین در فضای غرب پس از رنسانس ناقد لیبرالیسم و نگاه خود به حیات انسان و اقتصاد است، تا آنجا که واحد تحلیل را از جامعه به نظام جهانی تغییر می‌دهد. با این همه، رویکرد اومانیستی غالب بر اندیشمندان مغرب زمین را مشکلی جدی تلقی نمی‌کند بلکه در ذیل همین فضا به دنبال ریشه‌های نابرابری انسانها است.

به عبارت ساده‌تر والرشتاین اهل غُر زدن به تمدن موجود است پس سکوت او را نمی‌توان خنثی در نظر گرفت؛ اگوست کنت^۱ همچنان که پدر جامعه شناسی است در ایده‌های اومانیستی نیز نقشی پدرگوئه دارد. و جامعه‌شناسی همچنان سایه او را بر سر خود احساس می‌کند؛ ما برآئیم که اومانیسم از مقدمات و مفروضات نظریه‌پردازی پس از رنسانس است. مگر آنکه نظریه‌پرداز خود را از این پیشفرض غالب و مسلط جدا سازد؛ حتی نظریه‌پردازان پست‌مدرن و نسبی‌گرا نیز خواسته یا ناخواسته در برخی اصول اومانیسم شریک‌اند. به عبارت دیگر ارزش‌گریزترین نظریه‌پردازان نیز برای انسان بی‌آغاز و بی‌انجام نظریه‌پردازی می‌کند.

انسان به جای خدا روح ثابت اومانیسم است، روزگاری این واژه در انگلستان به معنای خداناشناسی می‌داد و افراد محدودی خود را به آن می‌نامیدند. (دیویس، ۱۳۷۸: ۲۱) فویریاخ^۲ با رویکردی هگلی در اوج نگاه اومانیستی گفت: "انسان خدای انسان است" یا "خدواند چیزی جز انسان در نظر خود انسان نیست" (دیویس، ۱۳۷۸: ۳۸) کنت در کتاب "نظام سیاسی مثبت" نوعی کیش خداناشناسانه را پیشنهاد کرد که بر اصول اومانیستی استوار باشد. (دیویس، ۱۳۷۸: ۳۹) . و مارکس در جایی کمونیسم را معادل اومانیسم دانست. (دیویس، ۱۳۸۷: ۱۸) اومانیسم در طول تاریخ از زوایای مختلف مورد نقد قرار گرفته اما حذف خدا به عنوان دستاوردهای ثابت بر نظریه‌پردازان علوم سیطره دارد. جالب است که ریشه لاتین اومانیسم از واژه لاتین humus به معنی خاکی یا زمین است. لذا homo به معنی هستی زمینی و manus به معنی خاکی یا انسان است. این واژه از آغاز در تقابل با سایر موجودات خاکی و مرتبه دیگری از هستی‌ها یعنی ساکنان آسمان

¹. August Comte

². Ludwig Andreas Feuerbach

برایند جایگزینی مبانی اسلامی در نظریه نظام جهانی والرشتاین / ۱۴۱

یا خدایان بکار می‌رفت (دیویس، ۱۳۷۸: ۱۷۰) که با اقتصادگرایی، مادی‌گرایی دیگر مبانی والرشتاین سازگار است.

۲- غلبه ساختار بر کارگزار (جبه گوایی): اراده فرد در این نظریه ضعیف انگاشته می‌شود و کارگزار تقریباً نفی می‌گردد؛ هر چند جبر فلسفی بر زندگی انسان حاکم نیست اما غلبه بر ساختارهاست. والرشتاین در جایی تبیین ساختاری را در مقابل تبیین انگیزه‌ای به کار برده (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۷۵) به این معنا که مثلاً جنبش‌های ضد نظام و دیگر منتقدین، به دلیل وجود ساختار سیاسی سرمایه‌داری تاریخی، فرصت انتخاب کمتری دارند و حتی دولت‌ها نیز خواهی نخواهی در راستای انباست بی‌پایان سرمایه‌فعالیت می‌کنند؛ چون به مثابه بخشی از تقسیم اجتماعی کار سرمایه‌داری تاریخی انجام وظیفه کرده‌اند.

مقایسه و جانشینی مبانی اسلامی

۱- انسان در منظومه هستی: فرد و مسئولیت او در نظام فکری اسلام جایگاهی بس رفیع دارد و انسان مؤمن هویت‌مند بوده، می‌داند در کجای این منظومه‌ی خیره کننده ایستاده، تحرک و خلاقیت‌اش در جهان "خلقت" رقم می‌خورد نه در جهان "طبیعت". خلقت بر خلاف طبیعت مبدأ و غایت دارد به عبارت رسالت از هدف فاعلی و غایبی برخوردار است، (جوادی آملی، ۱۳۸۶: ۱۴۱) انسان، مخلوقی که در محدوده ملک و خلقت الهی خلاق است. و دائرمدار حق و تکلیف زندگی می‌کند. از غرور، تکاثر و تفرعن بر حذر داشته شده و زندگی را ابدی می‌بیند. از این رو برابری در اسلام به معنای نادیده‌گرفتن همه تفاوت‌ها و اختلاف استعدادها نیست. این تفاوت‌ها از سوی آفریدگار هستی همواره در بستر اختیار مایه آزمایش و شکوفایی نهان آدمی قرار داده شده است، (ر.ک: مائده: ۴۸) و تنها این گونه می‌توان از افراط و تفریط سرمایه‌داری و مارکسیسم جلوگیری کرد، نه با التقط میان آن دو. (کوشش والرشتاین).

۲- فرد یا اجتماع، ساختار یا کارگزار؟: اسلام بر نقش کارگزار تأکید می‌ورزد و حتی اگر با دقت فلسفه‌ی اجتماعی نیز بنگریم اراده و تأثیر افراد در طول زمان و مکان است که ساختارها را به صورت نامرئی و نامحسوس شکل داده، قدرتمند می‌سازد و یا رو به زوال می‌برد. در اینکه فرد اصالت دارد یا اجتماع اندیشمندان اسلامی بر اساس آیات، روایات و تأملات عقلی، فلسفی به تفصیل سخن گفته‌اند. آنچه ابتدائاً از متون اسلامی رخ می‌نماید، اصالت فرد است. زیرا افراد، مخاطب هدایت، مسئولیت و جزا و پاداش‌اند. از لابلای تأملات شهید مطهری می‌توان نوعی

۱۴۲/ فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست / سال اول، شماره ۳ (پیاپی ۳۳)، زمستان ۱۳۹۱

اصالت را برای هویت جمیع انسانها نیز استفاده کرد؛ فتوای مابین اصالت فرد و اجتماع. اما اندیشمندانی چون استاد مصباح یزدی بر اصالت فرد در قرآن و سنت اصرار می‌ورزند. (مصطفی‌یزدی؛ ۱۳۷۲: ۸۴-۲۹) این اشارت بدان جهت بود که طرح این گفتگوی علمی دخلی به ارزیابی نظریه والرشتاین ندارد چرا که در نظر پژوهشگران دقیق اسلامی که تمایلی به اجتماع دارند جایگاه فرد و اراده و مسئولیت او، تام و تمام به قوت خود باقی است و تصویر اصالت اجتماع اسلامی تصویری متفاوت از اصالت اجتماع مارکسیستی و نئومارکسیستی است. شاید بتوان گفت اگر خوب بنگریم در نظر شهید مطهری اصالت فرد محفوظ است. با این حال اجتماع و هویت جمیع نیز نادیده انگاشته نمی‌شود.

مبنا و پیش‌فرض هستی شناختی

رویکرد این جهانی و مادی در سراسر نظریهی والرشتاین مشهود است. از سوی دیگر پیش از این گفته آمد که موضوع مطالعه از نظر والرشتاین باید تمامیت حیات اجتماعی انسان باشد و حتی موضوعاتی سنتی چون "جامعه" در عین وسعت، مورد قبول نیستند و افق بلند پژوهش‌تمام عیار را سامان نمی‌دهد. کل تاریخ و کل جغرافیایی که ظرف حیات بشری است و بشر بر آن تأثیر گذارد و تأثیر پذیرفته باید ملحوظ گردد. به این ترتیب والرشتاین می‌کوشد تا "همه زندگی" و "زندگی همه" را تحت پوشش مطالعه خویش قرار دهد. پس اگر در تأثیر و تأثرات زندگی عوامل متافیزیکی و دنیایی جز این جهان اصالت داشت و می‌توانست موضوع مطالعه واقع شود در کلان-نگری و افق بلند مکتب نظام جهانی مورد تأکید واقع می‌شد. غیر از این بیان تصریحات زیادی را نیز می‌توان شاهد آورد.

مقایسه و جانشینی مبانی اسلامی

در نگاه اسلام هستی مبدأ و معادی دارد و تمام علت‌ها و معلول‌ها در سلسله‌ای به خالق هستی باز می‌گرددند، خالقی که مادی نیست، اما خالق ماده است. و همه نسبت به او عین نیاز و فقراند و سنتهای و قوانین او بر سراسر زندگی مادی و معنوی حاکم است. زندگی، ابدی است و دنیا رابطه‌ای منطقی با آخرت داشته و آن را سامان یا ویران می‌سازد. موجودات به مادی و غیر مادی تقسیم می‌گرددند و حتی تأثیر و تأثراتی که در ماده صورت می‌پذیرد نیز همه و همه مادی نیستند.

باور به مالکیت حقیقی خداوند یک اصل اساسی و سرنوشت‌ساز در تمام علوم و تصرفات بشری است؛ در جای جای قرآن این هشدار تکرار می‌گردد که «الله ما فی السموات و ما فی الارض» و حتی در مورد خود انسان که «آلا إِنَّ اللَّهَ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ» آگاه باشید که هر کس در آسمانها و زمین است از آن خدا است. پس انسان نیز متعلق به خداست. انسان مالکیت حقیقی ندارد. مالکیت انسان مجازی، اعتباری و کالتی است. این اصل درباره ساخته‌ها و اخترات بشری نیز صادق است.

والرشتاین با تصریح به اینکه سرمایه داری تاریخی تمدنی مادی گرا است (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۵۰) به اصلی‌ترین کاستی این نظام توجه نمی‌کند و می‌کوشد با نظامی مادی گرا (سوسیالیسم نسبتاً مساوات‌گرا) جای آن را پر نماید. در نگاه اسلامی نمی‌توان برای دنیای منهای آخرت برنامه‌ای تدارک کرد که انسان به سعادت دست یابد.

مبانی و پیش‌فرض‌های ارزش‌شناختی

۱- غرب محوری (ارزشی): وجه غالب غرب محوری والرشتاین روشنی است، اما نمی‌توان جنبه ارزشی آن را نادیده گرفت یا این دو را از هم تفکیک نمود چه اینکه بعد ارزشی روش دست‌یابی به نظریه را تحت تأثیر خویش قرار می‌دهد. شبیه برداشت نگارنده این سطور را "فرانک" دیگر نظریه پرداز نظام جهانی معتقد است که اروپامحوری سد راه بسیاری از متفکران حتی کسانی چون والرشتاین برای شناخت واقعیات است. (سلیمی، ۱۳۷۵: ۸۹)

از زاویه‌ای دیگر چنانکه در ذیل عنوان سکولاریسم همین نوشتار آمده است برخی مفسرین غربی، سکولاریستی بودن نظریه والرشتاین را دلیلی بر غربی بودن آن در نظر گرفته‌اند. ادعای جهان‌نگری با بی‌اعتتابی نسبت به میراث عظیم اسلامی و بازگشت به دامن مارکس آن هم در دل آمریکا جانبداری ارزشی به غرب را نمایان می‌سازد.

۲- اصلاح اقتصاد

والرشتاین مارکسیست و کمونیست نیست اما برای مارکس و اندیشه‌های او قدر و منزلتی بی‌همتا قایل است. (ر. ک والرشتاین، ۱۳۸۱: ۱۵) زیرینا بودن اقتصاد از باورهای کلیدی والرشتاین است، با این تحلیل که قدرت از آن سرمایه است و توسعه در همه ابعاد در گرو توسعه اقتصادی است و چون سرمایه‌داری به حد اشباع رسیده و امکان تحرک اقتصادی کم است. پس توسعه نشاید. او

۱۴۴ / فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست / سال اول، شماره ۳ (پیاپی ۲۳)، زمستان ۱۳۹۱

حتی در جنگ‌های جهانی و جنگ‌های داخلی اروپا پایه پیروزی را نظام نمی‌داند بلکه واقعیت نخستین را اقتصاد و جمع‌آوری سرمایه در نظر می‌گیرد.

مقایسه و جانشینی مبانی اسلامی

اسلام به عنوان دینی جامع در کنار ابعاد مختلف زندگی برای اقتصاد نیز برنامه دارد. اما همانگ با مبانی هستی شناختی، انسان‌شناختی فضیلت محور و سعادت‌گرا است. اصالت اقتصاد در نگاه والرشتاین تابعی از نگاه مارکس و مبتنی بر ماتریالیسم می‌باشد. ماتریالیسم بر سه پایه استوار است:

۱- ماده حقیقتی است عینی ۲- وجود، مساوی است با ماده ۳- ماده نیاز به آفریننده ندارد. (مصطفی‌یزدی، ۱۳۶۱/۲: ۲۸۹) که الهیون رئالیست مانند فلاسفه اسلامی تنها با کلیت پایه اول موافق‌اند و دو پایه دیگر را به شدت رد می‌کنند. در پایه اول نیز همین اندازه اشاره می‌کنیم که بسیاری از ماتریالیست‌ها تصویری می‌کنند که ماده خارجی جز مجموعه‌ای از اعراض قابل احساس، چیزی نیست. به طور کلی از نظر فلاسفه اسلامی هر مکتبی که مبتنی بر حس‌گرایی باشد، نمی‌تواند وجود خارجی ماده را اثبات کند (مصطفی‌یزدی، ۱۳۶۱/۲: ۲۹۲)

مبنا و پیش‌فرض دین شناختی

سکولاریسم اصلی‌ترین نمود دین‌شناختی والرشتاین است. رولند رابرت‌سون در اظهار نظری می‌گوید: نظریه‌ی نظام جهانی، صورت استواری از پیش‌فرض‌های عرفی‌شدن را مسلم و قطعی گرفته است. این نظریه توسط حامیانش چنان فهمیده و ارائه شده است که توأم با تأکید بالایی بر نظریه عرفی‌شدن باشد (شجاعی زند، ۱۳۸۱: ۱۵۹). والرشتاین یک مسیحی یا یهودی‌زاده‌ای است که دین برایش یا مغفول است یا مفروغ (بود و نبودش تاثیری در علم و اجتماع ندارد) یا مطرود و موهوم است از لابلای نوشه‌ها و لوازم گفته‌هایش هر سه موضع را می‌توان به وی نسبت داد. توقف در مسیحیت بدون تحقیق در حقانیت اسلام از کاستی‌های منظومه فکری غرب است، به عبارت دیگر امثال والرشتاین نسبت به متغیر محتملی بهنام دین عالمانه عمل نکرده‌اند و در گفتمان و بستر رایج غرب پس از رنسانس نظریه‌پردازی می‌کنند و از این حیث تفاوتی با فرد عادی آمریکایی ندارند.

نظریه‌پرداز مورد گفتگو، نگاه رایج مارکس را نسبت به ایدئولوژی پی‌گرفته و در آخرین سطور کتاب سرمایه‌داری تاریخی، در تبیین سوسیالیسم مورد نظرش (جانشین احتمالی نظام سرمایه‌داری)،

برایند جایگزینی مبانی اسلامی در نظریه نظام جهانی والرشتاین / ۱۴۵

آن را از سوسياليسم مصطلح و رسمي تفکيک كرده، شکل آرمانی و غير واقعی سوسياليسم را به اعتقادات سنتی خود و دیگر آمریکایی ها تشبيه می کند. هر چند عبارت همراه با ابهام و ايهام است اما می توان وجه شبه مارکسیسم یا کمونیسم با مسیحیت را کشف نمود و آن این است که گزاره های دینی یا غیر واقعی اند یا بهشدت دور، دست نیافتنی، غیر قابل اتکاء، خارج از حوزه این جهان و هزاران تفسیر مادی، الحادی و نهایت سکولاریستی که دین را پنهان یا آشکار حذف می کند.

به این سخن توجه کنید: "کمونیسم یوتوپیا است، هیچ جا وجود ندارد. آن، تجسم علم آخرت مذهبی همه ماست: آمدن مسیح موعود، بازآمدن مسیحیت ... سوسياليسم، بر عکس نظام تاریخی قابل تحقق است که شاید روزی در دنیا نهادی شود." (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۱۱۲). وقتی والرشتاین می گویید "شاید روزی... " می خواهد احتیاط و واقع گرایی اش را به رخ بکند و از اتهامات هایی که متوجه سوسياليسم سنتی و کمونیسم است در امان بماند. این احتیاط در پیش بینی نظام جایگزین، در جایی دیگر با قید نسبتاً و احتمالاً بیان شده: گذار به جامعه نسبتاً بی طبقه و یک نظام جهانی احتمالاً مساوات گرا (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۱۱۰) وی به صراحة می نویسد: «سوسياليسمی» که مدعی است لحظه ای «موقعت» از دوران گذار به یوتوپیا است، اصلاً مورد علاقه نیست. تنها سوسياليسم واقعی تاریخی مورد علاقه است، سوسياليسمی که حداقل خصوصیات نظام تاریخی که برابری و برادری را به حداکثر می رساند، سوسياليسمی که کنترل انسان را بر زندگی خود (دموکراسی) افزایش می دهد (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۱۱۳).

اما نکته مهم تر، التزام والرشتاین به تفکیک حوزه امور متعلق به دنیا و آخرت یا همان سکولاریسم است که متصف به واقعی بودن و قابل تحقق این جهانی است؛ به بیان فی؛ سکولاریسم، مسلم انگاشته شده و نهایت تلاش در این است که نظام جایگزین سرمایه داری مصدقی از آن قلمداد شود.

تأثیر دنیا بر آخرت (سعادت ابدی انسان) از باورهای بنیادین اسلام است و دایره شمول دین همه اموری است که انسان ها برای رسیدن به سعادت دنیوی و اخروی شان به آن نیازمندند؛ اموری که عقل انسان برای شناختن آنها کافی نیست. انسان تکویناً آزاد آفریده شده و در انتخاب هیچ دینی مجبور نیست، اما تشریعاً موظف است که دین حق را که خواسته فطرت پاک و الهی اوست، پذیرد و هدایت الهی را مغتنم شمارد.

انسان با نپذیرفتن خدا و دین که مطابق با فطرت انسانی اوست، در واقع از انسانیت و عقل گرائی خارج می شود. (جوادی آملی؛ ۱۳۸۹، ۳۰-۳۱) مخصوصاً اگر ادعای پژوهش گری و کشف حقیقت

داشته باشد؛ چرا که احتمال وجود متغیری مؤثر به نام اسلام که نظریه پردازی را جهت می‌دهد را نادیده گرفته، و احتمال وجود منبعی معرفی بنام وحی و دین هرچقدر ضعیف باشد قابل اغماس نیست چون میزان نفع یا ضرر محتمل بسیار بالا است. همچنان که والرشتاین تاریخ‌گرایی را از فرانسوی‌ها می‌گیرد و آن را در کنار فهم ساختار ضروری می‌داند و از تفکیک علوم انسانی ناخشنود است. می‌توان پرسید که آیا او سکولاریسم را در ارتباط با همه ادیان (حتی اسلام) با دلیل علمی پذیرفته تا مبتنی بر آن برای انسان و هستی بریده از مبدأ و معاد نظریه بدهد؟ و به فرض که سکولاریسم در مسیحیت علم‌ستیز و تحریف‌شده جای طرح داشته باشد آیا اسلام را می‌توان به همان چوب راند؟

با نپذیرفتن سکولاریسم فضای نظریه پردازی والرشتاین یعنی جهان به مثابه دنیای منقطع از آخرت (آن هم اگر آخرتی باشد)، اصلاح اقتصاد، غلبه ساختار و عدم امکان تحرک بی‌سرمایگان و مشکل بودن پیش‌بینی فرجام ظلم دگرگون شده جای آن را عناصری جدید می‌گیرد: دین برنامه دنیا و آخرتی متصل به هم، استمرار و ابدیت زندگی و توجه به همه ابعاد آن، ارزش‌مداری، تعادل بین ساختار و کارگزار بلکه تقدم کارگزار و تأثیر عوامل معنوی در پویایی و تحرک و برهمن زدن نظم موجود.

مبانی و پیش‌فرض‌های اجتماعی

۱- **تکامل و پیشرفت همیشگی** نیست: تکامل گرایی از مفروضات مسلم و مطرح مکتب نوسازی و بسیاری از لیبرال‌ها و مارکسیست‌هast. این زیربنا بعدها توسط اندیشمندان چپ و راست آماج ایراد و اشکال قرار گرفت. در این میان والرشتاین ضمن رد این باور مطلق می‌نویسد: خواست تحلیل نظام جهانی آن است که نظریه پیشرفت را از حالت یک خط سیر بیرون آورده و آن را به عنوان یک متغیر تحلیلی مطرح نماید. بدین ترتیب می‌توان از نظام‌های تاریخی بهتر و بدتر سخن به میان آورد (سو، ۱۳۸۶: ۲۲۰).

او نسبت به ارزیابی وضع موجود سه دیدگاه را مطرح می‌کند؛ اول آنها که تغییر ساختار موجود را رؤیایی غیر ممکن می‌دانند، دوم دیدگاه کسانی که (چه چپ، چه راست) فکر می‌کنند که امور اجتماعی به طور مدام و پیوسته در حال بهتر شدن است و این روند ادامه خواهد داشت. سومی عبارت است از دیدگاه کسانی که فکر می‌کنند که امور اجتماعی در کل بهتر نشده است، اما

برایند جایگزینی مبانی اسلامی در نظریه نظام جهانی والرشتاین / ۱۴۷

امکان بهتر شدن وجود دارد (البته امکان دارد، نه مطمئناً) من خود را جزء گروه سوم می‌دانم.
(والرشتاین، ۱۳۸۱: ۱۱۹)

۲- ناامیدی و امکان ضعیف تحرک

امکان تحرک بسیار پایین برای کشورهای ضعیف و تزریق ناامیدی از خصوصیات این نظریه است. و در عمل تنها کشورهای نیمه‌پیرامون امکان این تحرک را دارند. آن هم به سختی. به این معنا که باید منتظر فروپاشی درونی و دیالیکتیک نظام باشد. در برخی اظهارات والرشتاین می‌توان ردپایی از بزرگ‌نمایی و غیر قابل نفوذ بودن نظام سرمایه‌داری یافت؛ چیزی و رای تحرک محدود؛ "توسعه ملی به دو دلیل ممکن است حتی یک هدف سیاسی نامطلوب باشد. برای بیشتر کشورهای صرف نظر از اینکه چه الگویی را برگزینند، توسعه امری دست‌نیافتنی است و برای آن عده قلیلی نیز که هنوز امکان عملی کردن آن را دارند، یعنی می‌توانند به ایجاد تحولی اساسی در وضعیت تولید جهانی و از رهگذر آن به تغییر موقعیت خود در سلسله مراتب بین‌المللی دست بزنند، تحصیل سود جز به قیمت بهره‌کشی از مناطق دیگر، میسر نخواهد بود." (سو، ۱۳۸۶: ۲۲۴)

مقایسه و جانشینی مبانی اسلامی

حرف دل والرشتاین این است که مثل آمریکا و اروپای غربی‌شدن ممکن نیست. چون در محدوده این جهان انباشت سرمایه (به عنوان شرط اصلی توسعه و رشد) به بالاترین حد اشباع خود رسیده و همه کشورها تنها در چنته سرمایه‌داری تاریخی حق تحرک دارند. در نگرش اسلامی، اقتصاد و رفاه به عنوان وسیله‌ی رشد و توسعه‌ی معطوف به سعادت ابدی انسان معنا می‌یابد و توسعه بومی با هدف بی‌نیازی نسبی هدف مهم توسعه است، نه گردن‌کشی و سلطه و مانند غرب شدن. پیروزی انقلاب اسلامی در یک کشور استراتژیک و پهناور، تأثیرات بین‌المللی و امواج آن (تشکیل مرکز، پیرامون و شبه پیرامون جدید) امکان تحرک و مقابله با ساختارها را نشان می‌دهد. برش کلان و مشاهده دوره‌های بلندمدت تاریخی (روش والرشتاین) در تاریخ پیامبر اسلام نیز برتری و غلبه قوانین الهی را اثبات می‌کند، بی‌آنکه اقتصاد و ساختار و اجتماع نادیده گرفته شود، اصل قرار داده نشده و امکان تحرک در بالاترین سطح در کنار سختی‌ها و امتحان‌ها برای مؤمن عامل تضمین شده است، که والذین جاهدو فینا لنه‌دینهم سبلنا و ان الله لمع المحسنين - ان الذين آمنوا ثم استقاموا فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون - کم من فنه قلیل‌ه غلبت فئه کثیره بی‌اذن الله.

مبانی و پیش‌فرض‌های روش‌شناسی

اساسی‌ترین عناصر روش‌شناسی والرشتاین را می‌توان این گونه برشمرد:

۱- **جامعه‌شناسی تاریخی:** والرشتاین در کتاب جامعه‌شناسانی چون تدا اسکاچپول، چارلز تیلی در طیف جامعه‌شناسان تاریخی دسته‌بندی می‌شود. به بیان هابدن، جامعه‌شناسی تاریخی به دنبال آشکار ساختن الگوها و ساختارها در تاریخ بشر بوده است. (مشیرزاده، ۱۳۸۶: ۱۷۸) مکتب تاریخی آنال فرانسه و نشریات و اندیشمندان آن پایه‌ی اصلی تاریخی شدن جامعه‌شناسی والرشتاین و گریز از تفکیک علوم اجتماعی است. تأکید بر دوره‌های طولانی مدت تاریخ به جای رویدادها و توجه به مناطق جغرافیایی به عنوان واحد تحلیل اقتباس روشی والرشتاین از آنال بود. در ارتباط والرشتاین و مکتب آنال، توجه به سه ویژگی کلیدی، در راستای هدف این پژوهش مهم است: اول اینکه کار آسنادی والرشتاین در تاریخ، کاری دسته دوم است. (چارلز راجین، ۱۳۸۸: ۳۹۹) نگاه اقتصادی محض به تاریخ و تمرکز بر اروپا نیز ویژگی دوم و سوم مکتب آنال است که از لابلای مقاله چارلز راجین و دانیل شیرو و دیگر آثار استفاده می‌شود.

۲- **نقد علوم اجتماعی:** والرشتاین یک ساختارگرای تاریخ‌گرا است که با شیوه‌ای تجربی - تاریخی یعنی مطالعه دوره‌های بلند مدت تاریخی، جامع‌نگر و با طرح پرسش‌های کلان نظریه خویش را سامان داده است. او به شکل گسترده‌ای با شیوه‌های رایج در علوم اجتماعی مخالف است. اصلی‌ترین دغدغه‌های او در روند تاریخی شکل‌گیری علوم اجتماعی را می‌توان این گونه خلاصه کرد: ۱. نمی‌توان رشته‌های علمی را از یک‌دیگر مجزا نمود (سو، ۱۳۸۶: ۲۱۳)، همه تقسیمات موجود در علوم اجتماعی در واقع به لحاظ فکری از عقاید رایج لیبرالی قرن نوزدهم مشتق شده است. (سو، ۱۳۸۶: ۲۱۴). ۲. جدایی تاریخ و علوم اجتماعی قابل پذیرش نیست و تفکیکی دلخواهانه می‌باشد. ۳. ناکارامدی «جامعه» به عنوان واحد تحلیل، نظام تاریخی باید واحد تحلیل باشد. مفهوم جامعه مفهومی است که در قرن نوزدهم در نقطه مقابل مفهوم دولت به کار می‌رفت.

۳- **مارکس به جای مارکسیسم:** همواره بین والرشتاین و مارکسیست‌ها اختراضاتی متقابل وجود داشته است. از آنجا که این نظریه‌پردار در دل آمریکا متأثر از مارکس بوده، به نوع خاصی به سوسیالیسم معتقد است. با این تحلیل که تحقق سوسیالیسم در یک کشور، ناممکن است زیرا برای تحقق آن، کل نظام مبادله جهانی باید به طور بنیادی و انقلابی دگرگون شود و تسلط سرمایه‌داران بر بازارهای جهانی و بر اکثر نظام‌های سیاسی جهان، علت عدم موفقیت شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی بوده است. (راجین و شیرو، ۱۳۸۸: ۳۸۶) وی معتقد جدی لیبرالیسم، دموکراسی

برایند جایگزینی مبانی اسلامی در نظریه نظام جهانی والرشتاین / ۱۴۹

موجود و سرمایه‌داری است. در همه جای آثارش حساب مارکس و مارکسیسم را از هم جدا کرده و به نقد مارکسیسم می‌پردازد. تحلیل طبقاتی را مفید ندانسته (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۶۷) و تفسیری واقع‌بینانه و موسع از تضاد درون نظام به دست می‌دهد: پایه تضاد انباست سرمایه‌داران نه تنها با دیگران در ستیزاند بلکه با اعضای طبقه خودشان نیز در تضاد و رقابت اند. تا آنجا که مبارزات سیاسی مثلاً برای دموکراسی یا آزادی علیه فوئدالیسم یا سنت در حکم مبارزه طبقه کارگر علیه سرمایه‌داری نیست. این گونه مبارزات اساساً در میان جمع‌آوران سرمایه و برای انباست سرمایه است. (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۶۶)

۴- دیالیکتیک: دیدگاه نظام جهانی یک نگاه دیالیکتیک است. منظور والرشتاین از این اصطلاح آن است که «در هر نقطه از تحلیل این سؤال مطرح نمی‌شود که ساختار صوری و رسمی چیست، بلکه پرسش این است که حفظ یا تغییر ساختاری خاص در یک نقطه خاص از زمان چه پیامدهای برای کل و اجزاء دارد. (مشیرزاده، ۱۳۸۶: ۱۸۴) دقت داشته باشیم که این نظریه از جزم‌اندیشه‌های مارکسیسم به شدت می‌گریزد و مدعی قانون جهان‌شمولی نیست. از این رو نقدها و نقض‌هایی که متوجه مارکسیسم می‌شد جای طرح ندارد، جز ضعف و عدم انسجام فلسفی، الحاد پنهان و ابهام و ایهام، و نادیده گرفتن انواع علل و علت العللبه نظر، تضاد مورد نظر در اینجا همان کشمکش‌ها، ناهمانگی‌های ناخواسته و تناقضات درونی و همه فهمی (نه فلسفی) است که میان نظر و عمل نظام حاکم، حکم فرماست و انباست سرمایه به حد اشباع رسیده است. نشانه دیگر اختلاف والرشتاین با دیالیکتیک مارکسیستی این است که او بر خلاف مارکسیسم، حرکت جهان و دیالیکتیک را تکاملی نمی‌بیند. (صبح بزدی، ۱۳۶۱: ۲۴۷، ۱۳۸۰: ۳۴۶ و ۱۸۸)

۵- غرب محوری روشنی: با در نظر گرفتن تأکیدات، شواهد و نتایج والرشتاین و آنچه در غرب-محوری ارزشی گذشت (به ویژه در هم تبیین گی غرب محوری در بعد روش و ارزش، و اظهار نظر فرانک) می‌توان این نکته را اضافه نمود که پیچیدگی والرشتاین نسبت به نظریه‌هایی که آشکارا غربی‌اند در این است که او بر "اجتناب‌ناپذیری" نظام سرمایه‌داری غربی تأکید می‌ورزد. که گویی والرشتاین بینایین حرکت می‌کند. مثلاً یادآور می‌شود که اروپا در قرن چهارده و پانزده در مقایسه با مناطق دیگر میان دو قطب قرار داشت: نه مثل برخی مناطق پیشرفته بود و نه نظیر برخی دیگر بدوى و مارکوپولو در سفر به آسیا کاملاً غافلگیر مشاهدات خود شده بود. (والرشتاین، ۱۳۸۱: ۴۷) اما در کل مخصوصاً در برشهای کلان تاریخی اش اروپا محور است.

۱۵۰/ فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست / سال اول، شماره ۳ (پیاپی ۳۳)، زمستان ۱۳۹۱

گسترش جغرافیایی (شامل اکتشاف، استعمار و بردهداری) یکی از پایه‌های شکل‌گیری اقتصاد جهانی است، پرتوال در تحلیل والرشتاین، آغازگر این مسیر و ملت‌های دیگر اروپا ادامه‌دهنده این راه بودند. جورج ریتر در اینجا به نکته جالبی اشاره دارد که هر دو بعد غرب‌گرایی را می‌نمایاند: والرشتاین در پرداختن به کشورهای خاص و یا اروپا، عموماً با احتیاط عمل می‌کند. او ترجیح می‌دهد که گسترش خارجی را ناشی از عمل گروهی از مردم بر وفق منافع فوری‌شان بداند. (ریتر، ۱۳۷۴: ۲۴۹) غر زدن به تمدن غرب و ادعای جهانی بودن نظریه عوامل دیگری است که غرب‌گرایی این نظریه پرداز را می‌پوشاند.

رولند رابرتсон با استفاده از «تئوری نظام جهانی» والرشتاین، جهانی شدن را بدیل مناسبی برای نظریه عرفی شدن دانسته است. او که نظریه عرفی شدن را تصویر غربی از فرایندی می‌داند که ریشه در کشورهای لیبرل مسیحی دارد، برای رفع محدودیت‌های آن، نظریه‌ی جهانی شدن را که "کمتر اروپا محور" است، پیش کشیده است. (شجاعی زند، ۱۳۸۱: ۱۵۸-۱۵۹) البته لخز این ادعا را رد کرده است و می‌گوید نظریه‌ی جهانی شدن نیز همچنان غربی است و نه بدیل آن و از اجزای فرایند کلان‌تر عرفی شدن محسوب می‌شود. (شجاعی زند، ۱۳۸۱: ۱۸۴)

مقایسه و جانشینی مبانی اسلامی

اسلام در روش معرفت، خردگرا، وحی‌گرا و تجربه‌گرا است و همه را علمی می‌داند. با درنظر گرفتن مبانی معرفت‌شناختی و فلسفه اسلامی در کنار روش‌شناسی‌های مختلف در علوم انسانی می‌توان گفت روش منطبق با مبانی اسلام، روش بسترگرای واقع‌گرا است. صورت‌گرانیست یعنی بین علوم طبیعی و انسانی تفاوت می‌بیند و بسترهای تاریخی، اجتماعی، فرهنگی پدیده‌ی انسانی را لحاظ می‌کند و توان رساندن پژوهشگر را به واقع دارا می‌باشد.

والرشتاین ساختار‌گرای تاریخی است به این معنا که ساختار‌گرایی صریف را نمی‌پذیرد و به دنبال تفسیر سیستمی و کلان تاریخی است و به نوعی بسترگاهی تمایل دارد. اما توجه افراطی به بستر اقتصادی او را از دیگر عوامل بازداشت‌و ساختار‌گرایی افراطی نوعی جبر را به دنبال داشته است.

برایند جایگزینی مبانی اسلامی در نظریه نظام جهانی والرستانین / ۱۵۱

مانی و پیش فرض‌ها	والرستانین	اسلام
معرفت شناختی	- نقد علم گرایی مدرن و پوزیتیویسم - نسبی گرایی - عدم پذیرش وحی به عنوان منع شناخت	- عدم پذیرش پوزیتیویسم و علم گرایی مدرن - خرد گرایی، وحی گرایی، تجربه گرایی (تعادل منظومه شناخت) - واقع گرایی (نفی نسبی گرایی)
انسان شناختی	- اومنیسم - غلبه ساختار بر کارگزار (جب گرایی)	- انسان، مخلوقِ وابسته به خالق - انسان دوساختی، دارای اختیار، فطرت خداجو، هدف‌مند (تکامل و قرب الهی) و مسئول
ارزش شناختی	- اصالت اقتصاد	- نفی اصالت اقتصاد به معنای مارکسیستی و نئومارکسیستی - فضیلت محوری
هستی شناختی	- نگاه این جهانی و مادی - انسان، مالک هستی	- وسعت هستی تا افق ابدیت - ارتباط و تأثیر دنیا در آخرت - مالکیت حقیقی خدا و اعتباری انسان
اجتماعی	- تکامل و پیشرفت همیشگی نیست - امکان تحرک بسیار کم است. - نا امیدی از تغییر و عدم امکان توسعه - نارسایی نظریه‌های وابستگی و مارکسیستی و غلبه عملی سرمایه‌داری	- تغییر اجتماعی و تکامل بسته به رفتار انسان ممکن است منفی یا مثبت باشد. - امکان تحرک با توجه به عوامل مادی و معنوی، قدرت ایمان و وعده‌های الهی بسیار است. - اقدام برای اصلاح جامعه و ساختارها بدون توجه به نتیجه آنی، وظیفه تک تک افراد است.
دین شناختی	- سکولاریسم	- مرجعیت وحی در تمام ساحت‌های زندگی بشر - اسلام دین خاتم و جامع
روش شناختی	- نقد تفکیک شاخه‌های علوم اجتماعی - نقد تاریخ گرایی اروپامحور و تک بعدی - نئومارکسیسم تاریخ گرا - دیالیکتیک - غرب محوری (روشی)	- نقد تفکیک میان علم و دین - نقد تاریخ گرایی اروپامحور و تک بعدی - تاریخ گرایی مبتنی بر سنت‌های الهی، حرکت انبیاء و اراده انسان. - بستر گرایی واقع گرا

نتیجه‌گیری جایگزینی مبانی اسلامی

مسئله‌ی اصلی والرشتاین، توضیح ریشه‌های نابرابری جهانی و استمرار آن است. (راجین و شیرو، ۱۳۸۸: ۳۹۹) نظریه نظام جهانی را می‌توان به سه عنصر تجزیه نمود: ۱- توصیف - ۲- ساختار سه‌گانه ۳- نتیجه‌گیری و پیش‌بینی. بخش اول، غرب‌محور، سکولاریستی و ناقص است. برای تقسیم نظامهای کلان احتمالی پیش از نظام موجود به راحتی نمی‌توان نظر داد. نقد سرمایه‌داری در جای خود، اما مساوی گرفتن نظام جهانی با سرمایه‌داری دقیق نیست؛ زیرا ختم این نظام با سرمایه‌داری مصادف شده است. به این ترتیب در توصیف نظام موجود که چند قرن از عمرش می‌گذرد به سرمایه‌داری باید این تغییر صورت پذیرد که اصلی‌ترین شاخصه نظام موجود، سرمایه‌داری یا انباشت سرمایه نیست بلکه مادی‌گرایی است که شامل مکاتب فردگرا و جمع‌گرا می‌شود و سرمایه‌داری آخرین بازمانده و پادشاه انقراض این نظام است. پس، مرگ مارکسیسم و دیگر مکاتب دست‌ساز انسان، دلیلی بر حقانیت لیرال - سرمایه‌داری نیست. اینها اجزاء نظام مادی‌گرایی هستند که یک به یک در صفت نابودی قرار گرفته‌اند و در جهت مقابل، تنها فضیلتِ مارکس‌گرایی والرشتاینی نیز جمع‌گرایی آن است نه بیشتر. زیرا همه، جزئی از نظام جهانی مادی‌گرایی هستند.

اما عنصر دوم؛ پیش از والرشتاین مکتب وابستگی مناطق جغرافیایی را تنها به صورت مرکز - پیرامون می‌دید. سه‌وجهی دیدن جهان و لحاظ کشورهای خاکستری و بیتابین، نوعی ابتکار و مفهوم‌سازی برای فهم بهتر واقع و ارائه واقع است. به شرط آن که این تقسیمات جنبه استقرائی داشته باشد و ادعای نظم و ساختاربندی جبری در موردش نشود. مهم ارائه معیار و چگونگی مصدق‌یابی این تقسیم است. به خلاف ارتباط استثماری در نظریه والرشتاین. به این معنا که کشورهای پیرامون و نیمه‌پیرامون شیوه مورد حمایت مرکز (ایران) قرار دارند، می‌توان علاوه شکل‌گیری مرکز، پیرامون و شبه‌پیرامون جدیدی را مشاهده نمود که مبنی بر سلطه نباشد.

عمده بخش سوم است، امکان تحرک فراهم است و ساختارهای منفی تنها، دست‌اندازهای راه هستند نه بیشتر، همچنین راههای ارتقاء در جهان امروز نیز منحصر در مادی‌گرایی و اقتصاد نمی‌باشد. چرا که هدف از توسعه اسلامی، آمریکا و اروپا شدن نیست. هزار راه نرفته، منتظر مؤمن عامل است. ساختارهای منفی یا مثبت با اراده یا سکوت و بی‌مسئولیتی تک تک انسان‌ها ساخته و به تدریج نابود یا جایگزین می‌شود. این افراد هستند که رفته رفته ساختارساز یا ساختارشکن می‌شوند. به عنوان نمونه مردم ایران در سی و دو سال گذشته در عین جنگ، تحریم، قطعنامه تأثیر نمایانی در ساختارسازی و ساختار شکنی داشته و فروپاشی نظام جهانی را تسريع نموده‌اند و پیرامون‌ها و نیمه-

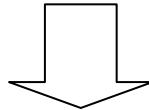
پیرامون‌های ایران روز به روز تشخّص بیشتری می‌یابند. نظریه کامل‌تر این است که اکثریت انسان‌های غربی به تبع عالمان، یا هوا و هوس و قصور یا تقصیر در عدم دست‌یابی به دین حق، به سبب کاستی‌های مسیحیت تحریف شده به تدریج از باورهای الهی دست‌کشیده و کم‌کم نظامی برپا شد که انسان به جای خدا قرار گرفت و ماده به شکل پنهان یا آشکار اصالت یافت. همراهی این فرایند با اختراقات و اکتشافات مادی، بی‌دلیل، دلیلی شد بر حقانیت آن و این روند را سرعت بخشید.

در این خلا، ده‌ها ایسم شکل گرفت که همه، مشترکاً خدا را از زندگی اجتماعی و سیاسی حذف می‌کرد. برخی گفتند خدا موهم است، اما اکثریت او را متعلق به آخرت و کلیسا دانستند. در این فضای مالکیت همه چیز از آن انسان‌ها و به تبع آن، متعلق ایسم‌هایی بود که قوی‌تر و حیله‌گرتر بوده و دروغین بودن‌شان دیرتر نمایان می‌گشت و مکتب‌شان منطبق‌تر با نیازها و لذت‌های این جهانی انسان به نظر می‌رسید. ماهیت این نظام، رقابت برسر این دنیا است و این رقابت فضیلت تلقی می‌شود. به زودی ناکارامدی این ایسم‌ها به عنوان اجزای نظام جهانی باعث می‌گردید اقبال عمومی را از دست داده و در فضای رقابت و تبلیغات رقبا از صحنه بهدر شوند. غرب، مرکز این نظام و دیگر کشورها به تبع اقتباس ارادی یا غیر ارادی عناصری چون اومانیسم، سکولاریسم، ماده‌گرایی فردگرا یا جمع‌گرا پیرامون یا شبه پیرامون شدند.

نتیجه آنکه شاکله اصلی نظریه نظام جهانی والرستاین اغراق‌آمیز و ناقص است و این سؤال در مقابل این نظریه پرداز باقی است که در فضای غلبه‌ی ساختار و اصالت اقتصاد، چه تضمینی وجود دارد که نظام جدید بهتر از نظام پیشین باشد.

نظریه والرشاین

- ۱ - توضیح ریشه‌های نابرابری جهانی در چند صده استمرار آن را باید با تفسیری از تاریخ اقتصادی اروپا دریافت کرد.
- ۲ - سرمایه‌داری تاریخی، نظام جهانی و فراگیر عصر ماست که بر همه ابعاد زندگی بشر مسلط است و ما از آن راه گریزی نداریم. آغاز سرمایه‌داری تاریخی از قرن ۱۵ و تشخّص آن قرن ۱۶ میلادی است و از اوآخر قرن ۱۹ برکل جهان پوشش یافته. و تاکنون همه ابعاد زندگی بشر را در چننه ساختارهای خود گرفتار کرده از این رو عالمانه و واقع گرایانه نیست اگر تصور نماییم که سرمایه‌داری خوب و بد یا مستقل و وابسته ممکن است.
- ۳ - دولت‌ها و ملت‌ها و همه وهمه در ساختارهای سرمایه‌داری عمل می‌کنند چه بدانند و چه ندانند.
- ۴ - کل جغرافیای سیاسی و اقتصادی جهان بر اساس عنصر سلطه سرمایه‌داری به سه بخش مرکز، نیمه پیرامون و پیرامون تقسیم می‌گردد.
- ۵ - در دوره اخیر قرن بیستم، اقتصاد جهانی از نظر جغرافیایی به حد نهایی خویش رسیده و نظام سرمایه‌داری وارد مرحله بحران گردیده، بسیار مشکل است که پیش‌بینی کرد که چه چیزی جایگزین نظام فعلی خواهد شد. اما احتمالاً نوعی سوسيالیسم مساوات خواه جانشین آن می‌شود. (یا خوب است که بشود)
- ۶ - در ساختار موجود، امکان تحرک و ارتقاء جایگاه بین‌المللی برای کشورهای نیمه پیرامون بسیار اندک و برای کشورهای پیرامون نزدیک به صفر است.

تفیر نظریه مبتنی بر پیش‌فرضهای اسلامی

- ۱ - تنها بخشی از ریشه‌های نابرابری جهانی و استمرار آن را در تاریخ اقتصادی اروپا می‌توان یافت. تاریخ انسان اروپایی که سلطه‌ی امروز به او منتبه است به اقتصاد خلاصه نمی‌گردد. ریشه مشکلات او و عصر ما، ماده‌گرایی، اومانیسم و هزاران راه و مکتبی است که خالق هستی، مالکیت او و راه پیشنهادی اش را نادیده انگاشته است.
- ۲ - تاریخ دین‌داری، دین‌سازی، دین‌گریزی و دین‌ستیزی اروپا و آمریکا نیز در تفسیر این نابرابری کمک شایانی می‌کند. حرکت بر خلاف فطرت و سنت الهی در سرمایه‌داری، مارکسیسم، سوسيالیسم مشترک است. شکست یک ایسم دلیل برتری ایسم دیگر نیست و تاریخ صده اخیر نشان داده که اینها همه، در صفت نابودی‌اند و سرمایه‌داری، تنها به دلیل تکلف کمتر و وجهه فربینده‌ترش دوام بیشتری داشته است.
- ۳ - فارغ از دین‌داری با دلایل تاریخی و آماری می‌توان نشان داد که پیش‌بینی نظام آینده خیلی مشکل نیست، دلزدگی از ایسم‌های بشری و بازگشت به خدا و دین در سطح جهان شاخصه اصلی نظام آینده است.
- ۴ - با تکیه بر وعده‌های الهی، در ساختار موجود نیز امکان تحرک، نفوذ و ارتقاء وجود دارد. پیروزی، دوام و

برایند جایگزینی مبانی اسلامی در نظریه نظام جهانی والرشتاین / ۱۵۵

تأثیرات منطقه‌ای و بین‌المللی انقلاب اسلامی در ناباوری نظام سرمایه‌داری نمونه‌ای از این ادعا است و امروز در کنار اقتصاد، فرهنگ، هنر، دانش، ارتباطات و عناصری دینی، چون معنویت، صداقت، ایثار، شهادت طلبی، فضیلت محوری الگوی جدیدی از تحرک را به نمایش گذاشته است.

۵ - ساختارها در یک آن پدید نمی‌آیند و به یک آن فرو نمی‌ریزند بلکه با فرایندی آرام با اراده انسان‌ها پدید آمده و اقدام برای ساختار شکنی، خود جزوی از فرایند تحرک و ارتقاء می‌باشد.

۶ - ساختار سه گانه پیشنهادی "والرشتاین" یعنی صیرف سه گانه دیدن ارتباط کشورها، (فارغ از محتوای جبرگرايانه که در صدد القای نظامی ریاضی وار در صحنه نظام بین‌الملل است). با مبانی اسلامی ناسازگار نمی‌باشد.

منابع:

- استریت، جیمز اچ و جیمز، دیلماس دی. (۱۳۷۴). نهادگرایی، ساختار گرایی و وابستگی در آمریکای لاتین، ترجمه غلام‌رضا آزاد، ماهنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی، سال دهم، شماره ۱۰۱ - ۱۰۲.
- جوادی آملی، عبدالله (۱۳۸۶). مژربت عقل در هندسه معرفت دینی، قم، اسراء.
- جوادی آملی، عبدالله (۱۳۸۹). ولایت فقهی، ولايت فقاہت و عدالت، قم، اسراء، چ دهم.
- حافظنیا، محمدرضا و احمدی، سیدعباس. (۱۳۸۸). تبیین ژئوپلیتیکی اثرگذاری انقلاب اسلامی بر سیاسی شدن شیعیان جهان، فصلنامه شیعه شناسی، سال هفتم، شماره ۲۵، بهار.
- الحر العاملی، محمد بن الحسن (۱۴۱۳). تفصیل وسائل الشیعه الی تحصیل مسائل الشریعه، بیروت، مؤسسه آل‌البیت، ج ۱۵.
- حکیمی، محمدرضا (۱۳۸۶). الحیاء، ترجمه احمد آرام، چاپ هشتم، قم، انتشارات دلیل‌ما، ج ۳.
- دیویس، تونی (۱۳۷۸). اومنیسم، ترجمه عباس مخبر، تهران، نشر مرکز، چاپ دوم.
- راجین، چارلز و شیرو، دانیل. (۱۳۸۸). "نظام جهانی والرشتاین: جامعه‌شناسی و سیاست به عنوان تاریخ"، مقاله‌ی نهم از: بینش و روش در جامعشناسی تاریخی، تدا اسکاچپول، ترجمه‌ی سید هاشم آقاجری، تهران، مرکز.
- ریتر، جورج. (۱۳۷۴). نظریه‌ی جامعه‌شناسی در دوران معاصر، ترجمه محسن ثلاثی، تهران، علمی.

۱۵۶/ فصلنامه پژوهش‌های راهبردی سیاست / سال اول، شماره ۳ (پیاپی ۳۳)، زمستان ۱۳۹۱

- سلیمی، حسین. (۱۳۷۵). *تأملی در نظریه نظام جهانی*، ماهنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی، سال دهم، شماره ۱۰۷ - ۱۰۸.
- سو، آلوین ی. (۱۳۸۶). *تغییر اجتماعی و توسعه*، ترجمه محمود حبیبی مظاہری، تهران، پژوهشکده مطالعات راهبردی، چاپ سوم.
- شجاعی زند، علیرضا (۱۳۸۱). *عرفی شدن در تجربه مسیحی و اسلامی*، تهران مرکز بازشناسی اسلام و ایران.
- محمدی، منوچهر (۱۳۷۷). *سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران*، تهران ، دادگستر.
- مشیر زاده، حمیرا (۱۳۸۶). *تحول در نظریه‌های روابط بین‌الملل*، تهران، سمت، چاپ سوم.
- مصباح‌یزدی، محمد تقی (۱۳۷۴). *آموزش عقاید*، تهران سازمان تبلیغات اسلامی، چ سیزدهم.
- مصباح‌یزدی، محمد تقی (۱۳۶۱). *ایدئولوژی تطبیقی*، قم، در راه حق، شهریور(۶).
- مصباح‌یزدی، محمد تقی (۱۳۶۱). *پاساری از سنگرهای ایدئولوژیک*، قم، موسسه در راه حق، اردیبهشت(۲).
- مصباح‌یزدی، محمد تقی. (۱۳۷۲). *جامعه و تاریخ از دیدگاه قرآن*، تهران، سازمان تبلیغات اسلامی، چاپ دوم.
- مطهری، مرتضی (۱۳۷۷). *سیری در سیره‌ی نبوی*، تهران، صدر، چاپ نوزدهم.
- والرشتاین، ایمانوئل (۱۳۸۱). *سرمایه‌داری تاریخی و دو مقاله دیگر*، ترجمه یوسف نراقی، تهران، نشر قطره.
- هرمیداس باوند، داوود (۱۳۷۴). *باورهای غرب و حرکت به سوی آزادی*، ماهنامه اطلاعات سیاسی - اقتصادی، سال دهم، شماره ۱۰۱ - ۱۰۲.
- هنته، بژورن (۱۳۸۱). *تئوری توسعه و سه جهان*، ترجمه احمد موتفی، تهران، نشر قومس.